

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-37/22-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek i Senke Orlić-Zaninović, članica vijeća, te sudske savjetnice Ivane Jasprica Konjuh, zapisničarke, u upravnom sporu tužiteljice Ž. B. F., K., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/21-01/673, urbroj: 401-01/11-21-11 od 20. prosinca 2021., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 29. travnja 2022.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/21-01/673, urbroj: 401-01/11-21-11 od 20. prosinca 2021.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika, klasa: UP/II-008-07/21-01/673, urbroj: 401-01/11-21-11 od 20. prosinca 2021., odbijena je žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, klasa: UP/I-032-01/20-01/24, urbroj: 513-07-21-17-20-9 od 21. srpnja 2021., kojim je odbijen zahtjev tužiteljice za pristup informacijama i to: Izvješća o učinkovitosti rada, poštivanja službene dužnosti i osobnog ponašanja državnog službenika za razdoblje ocjenjivanja 1. siječnja do 31. prosinca 2019. i rješenja o ocjeni za 2019. godinu za državnu službenicu M. T.-R.
2. Tužiteljica u tužbi navodi da je Ustavom Republike Hrvatske i Zakonom o pravu na pristup informacijama zajamčeno pravo svih fizičkih i pravnih osoba na dobivanje informacije koje posjeduju tijela javne vlasti u Republici Hrvatskoj neovisno o svrsi za koju se ta informacija želi koristiti. Ističe da se tuženik pri provođenju testa razmjernosti i javnog interesa kao razlozima za pristup informacijama rukovodio isključivo odredbama članka 87. i 88. Zakona o državnim službenicima odnosno utjecaju ocjene državnog službenika. Upire na odredbu članka 85. stavka 1. tog Zakona prema kojem se službenici ocjenjuju na temelju pokazane učinkovitosti rada uspoređivanjem opsega, kvalitete, rokova izvršenja poslova s opisom poslova njegovog radnog mjesta i radnim poslovima državnog tijela uzimajući u obzir poštivanje službene dužnosti i

osobnog ponašanja državnog službenika tijekom kalendarske godine. Tužiteljica je zatražila informaciju odnosno presliku izvješća o učinkovitosti rada, poštivanja službene dužnosti i osobnog ponašanja državnog službenika za razdoblje ocjenjivanja od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019. i rješenje o ocjeni za 2019. godinu za državnu službenicu Porezne uprave, Područnog ureda K. M. T.-R. Ističe da je tuženik samo citirao odredbe članka 83. bez da je razmatrao odredbu članka 85. stavka 1. tog Zakona. Upućuje na odredbu članka 19. stavka 1. točke 5. Kolektivnog ugovora kojom je propisano da se osnovica za izračun godišnjeg odmora iz članka 13. stavka 2. uvećava prema pojedinačno određenim mjerilima s obzirom na ostvarene rezultate rada ovisno o ocjeni koju je službenik dobio. Također člankom 14. Kolektivnog ugovora propisano je da se za vrijeme korištenja godišnjeg odmora službeniku i namješteniku isplaćuje naknada plaće u visini kao da je radio u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće prethodna tri mjeseca. Dakle, za vrijeme trajanja godišnjeg odmora službeniku se isplaćuje naknada plaće iz državnog proračuna. Tužiteljica je zahtjev za pristup informacijama zatražila u svrhu povećanja transparentnosti i javnosti rada službenice državne institucije s obzirom da se radi o Ministarstvu financija, Poreznoj upravi. Tužiteljica temeljem tražene informacije može upoznati javnost s podacima kojima raspolaže, a koji su od utjecaja na kriterije ocjenjivanja konkretne državne službenice. Kako je tužiteljica bila prethodno raspoređena na položajno radno mjesto pročelnice istog područnog ureda može odgovorno pridonijeti upoznavanju javnosti s radom i kvalitetom ocjenjivanja državnog službenika. Stoga je traženje navedene informacije imalo legitimnu svrhu upoznavanja javnosti s ocjenom za rad državne službenice raspoređene u Područnom uredu K. na radno mjesto voditelja službe. Upućuje na odredbu članka 10. Konvencije za zaštitu ljudskih prava te smatra da su informacije o ocjeni važne za učinkovitost i svrhovitost ocjenjivanja u državnoj službi. Također upire na odluke ovog Suda, poslovni broj UsII-181/19 i UsII-156/19. Kako traži podatke koji se odnose na rad državnih službenika Područnog ureda K. raspoređenih na položajnom radnom mjestu koji se financiraju iz proračunskih sredstava smatra da joj je sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama trebalo odobriti pristup traženim informacijama čije je dobivanje u javnom interesu. Predlaže da se poništi rješenje tuženika i rješenje prvostupanjskog tijela i tužiteljici omogući pravo na pristup traženim informacijama.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je u žalbenom postupku izvršio uvid u informacije koje su predmet tužiteljčinog zahtjeva te utvrdio da se radi o osobnim podacima državne službenice zaposlene u Ministarstvu financija, Poreznoj upravi. U prvostupanjskom postupku test razmjernosti i javnog interesa iz članka 16. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI), nije bio pravilno proveden te je tuženik u žalbenom postupku proveo test razmjernosti i javnog interesa te utvrdio da bi otkrivanje osobnih podataka, u konkretnom slučaju, dovelo do povrede osobnih podataka i moguće zlouporabe tih podataka te da prevladava potreba zaštite osobnih podataka u odnosu na javni interes. Tuženik je utvrdio da bi omogućavanjem pristupa zatraženim informacijama došlo do nepotrebnog zadiranja u profesionalni odnos koji se tiče javnih tijela vlasti kao poslodavca prema zaposleniku, a tužiteljčini razlozi koje navodi u žalbi nisu dovoljan pravni temelj za omogućavanje pristupa traženoj informaciji za koju ne postoji širi javni interes. Ocjena državnog službenika nije kriterij za određivanje plaće državnog službenika, ali se može uzeti u obzir kod utvrđivanja drugih okolnosti koje se tiču radnog odnosa državnog službenika sukladno odredbama članka 87. i 88. Zakona o

državnim službenicima, a iz kojih može doći do određenih isplata prema državnom službeniku odnosno do potrošnje sredstava tijela javne vlasti. Tijelo javne vlasti se dopisom od 30. studenoga 2021., tuženiku očitovalo da ocjena službenice M. T.-R. za 2019. godinu nije utjecala na primjenu odredbi članka 87. i 88. stavak 1. navedenog Zakona. Nisu osnovani navodi da bi se omogućavanjem pristupa traženim informacijama doprinijelo ostvarivanju transparentnosti rada samog tijela javne vlasti obzirom da se iste ne odnose na raspolaganje javnim sredstvima, donošenje općih akata ili podzakonskih propisa, odnosno odlučivanje u pojedinačnom slučaju. Svrha ocjenjivanja državnih službenika propisana je odredbom članka 83. Zakona o državnim službenicima, a temeljem dobivene ocjene državna službenica nije ostvarila prava propisana odredbom članka 87. i 88. Zakona pa nije došlo do raspolaganja javnim sredstvima zbog čega je osnovano zahtjev za pristup informacijama odbijen.

4. Tužiteljica u očitovanju na odgovor na tužbu tuženika navodi da se tuženik nije očitovao na tužbene navode te ističe da stječe dojam da tuženik u postupcima koji se odnose na pristup informacijama vezano za rad službenika Ministarstva financija, Porezne uprave donosi arbitrarne odluke.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. U konkretnom slučaju prvostupanjskim rješenjem odbijen je zahtjev tužiteljice za pristup traženim informacijama i to Izvješću o učinkovitosti rada, poštivanja službeničke dužnosti i osobnom ponašanju državnog službenika za razdoblje ocjenjivanja 1. siječnja do 31. prosinca 2019. i rješenja o ocjeni za 2019. godinu za državnu službenicu M. T.-R. pozivom na odredbu članka 15. stavka 2. točke 4. i 7. ZPPI-a, a u vezi s odredbom članka 16. stavka 1. i 2. ZPPI-a jer je javnopravno tijelo ocijenilo da se radi o informaciji koja predstavlja zaštićeni osobni podatak odnosno da je ograničenje prava na pristup informacijama propisano drugim zakonom.

7. I po ocjeni Suda tuženik osnovano zaključuje da pravo na zaštitu osobnih podataka kao ni pravo na pristup informacijama nisu apsolutna prava već je riječ o pravima koja su podložna ograničenjima. U konkretnom slučaju proveden je test razmjernosti i javnog interesa sukladno odredbi članka 16. stavka 1. ZPPI-a kojom je propisano da je tijelo javne vlasti nadležno za postupanje po zahtjevu za pristup informacijama iz članka 15. stavka 2. točaka 2., 3., 4., 5., 6. i 7. i stavka 3. i 4. tog Zakona dužno prije donošenja odluke provesti test razmjernosti i javnog interesa te utvrditi preteže li javni interes u odnosu na zaštićeni.

8. Tuženik je u žalbenom postupku nakon što je utvrdio da u prvostupanjskom postupku test razmjernosti i javnog interesa nije pravilno proveden isti proveo u postupku po žalbi te utvrdio da bi u konkretnom slučaju otkrivanje osobnih podataka dovelo do povrede osobnih podataka i moguće zlouporabe tih podataka te da prevladava potreba zaštite osobnih podataka državnog službenika nad javnim interesom.

9. Naime, informacije koje se tiču ocjenjivanja državnog službenika odnosno rješenja o ocjeni i izvješća o učinkovitosti rada, poštivanja službene dužnosti te osobnom ponašanju državnog službenika ne predstavljaju kriterij za određivanje plaće državnog službenika koja se sukladno odredbama Zakona o državnim službenicima i namještenicima (Narodne novine, broj 27/01.) određuje kao umnožak koeficijenta složenosti poslova radnog mjesta na koje je službenik odnosno namještenik raspoređen i osnovice za izračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža.

10. Svrha ocjenjivanja državnog službenika kako je to propisano člankom 83. Zakona o državnim službenicima (Narodne novine, broj 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 1/15., 138/15., 61/17., 70/19. i 98/19.) je poticanje na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća, poštivanje službene dužnosti i osobnog ponašanja u skladu s Etičkim kodeksom državnih službenika te utvrđivanje njihovog doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi.

11. Ocjena državnog službenika se može uzeti u obzir kod utvrđivanja drugih okolnosti koje se tiču radnog odnosa službenika kako je to propisano odredbom članka 87. i 88. stavka 1. Zakona u kojem slučaju može doći do potrošnje javnih sredstava. Međutim, u postupku je utvrđeno da ocjena službenice M. T.-R. za 2019. godinu nije utjecala na primjenu naprijed navedenih odredaba Zakona iz kojeg razloga nije došlo do raspolaganja javnim sredstvima. Također, sve da je i zbog ocjene službenice ostvarena naknada plaće po Kolektivnom ugovoru, to ne prelazi opseg redovitog primanja po osnovi redovnog rada.

12. Neosnovano se tužiteljica poziva na presude ovog Suda jer su te odluke donesene u stvari druge činjenične naravi.

13. Kako je zahtjev zakonito odbijen, to prema ocjeni Suda nema povrede konvencijskih prava na koje tužiteljica upire.

13. Slijedom navedenog, trebalo je, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.), odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 29. travnja 2022.

Predsjednica vijeća
Marina Kosović Marković